

»VEROUK V ŽUPNIJI JE DO NADALNJEGA ODPOVEDAN« .

O, kako super novica? Morda, v drugačnih okoliščinah, ali pa tudi... pa upam, da ne!

DRAGI VEROUČENCI, SPOŠTOVANI STARŠI!

Vsi smo že kar nekaj dni na veliki preizkušnji in vsaj jaz vas, iskreno povedano, zelo pogrešam. Prav tako tudi gospod župnik. Vam povem, tudi duhovnikom ni lahko v tej situaciji. Upam pa, da se sedaj vsaj Vi veliko pogovarjate s svojimi Starši in jih »jezite«, ko jih v raznih družabnih igricah velikokrat spravite v zadrego, ko jih presenetite s svojimi skritimi pevskimi in kuharskimi talenti, ko atiju ob praktičnem udejanjanju svojih »norih« idej veselo »pospravite« orodje v garaži...no, babice in dedki...no, ti pa so za zdaj »obvarovani« vseh vaših podvigov, čeprav si tega tudi sami ne morejo predstavljati. Verjetno niti v sanjah ne. In veste, tudi za njih je to velik in hud izziv - biti ločeni od vas. A vsi vemo, da je v tej situaciji to edino prav in da tako mora biti, če jih hočemo še kdaj objemati in občutiti veselje v trenutkih, ko se dedek spremeni v nadobudnega otroka, sposobnega vseh vrst vragolij, in babica v najboljšo slaščičarko in odvetnico na svetu.

Ja, saj smo se včasih o približno takih, prijetnih, pa tudi manj prijetnih stvareh, ki so se nam dogajale in bi se lahko zgodile, pogovarjali tudi pri urah verouka. Toda, v takšni, resnični situaciji, pa ni bil še nihče od nas. Tudi jaz ne in gospod župnik tudi ne. To je vedno bilo tam daleč, nekje...ali pa so bile to le žalostne pravljice, kajne?

No, pa bomo vzeli tole stvar tako: napočil je čas, da vse tiste pogovore o pomoči, solidarnosti, hvaležnosti, odpuščanju, ljubezni, prenesemo praktično v svoje življenje. Sedaj imamo veliko priložnost, da opravimo še nekaj praktičnih vaj, ker teorijo bolj ali manj dobro obvladamo. In se bomo skupaj potrudili, seveda. Saj smo vendar pogumni Jezusovi učenci in Njegove pogumne priče!

No, a preveč pogumni pa zopet ne smemo biti. Glede na 5 božjo zapoved mislim.

ČE BOMO OSTALI DOMA IN PAZILI NASE, BOMO S TEM PAZILI TUDI NA DRUGEGA.

VSE BOMO NAMREČ LAHKO NADOKNADILI, LE ČLOVEŠKIH ŽIVLJENJ NE!

Ob tem pa se mi je porodila »nora« ideja. Morda si pričnete pisati svoj dodaten osebni dnevnik, takšen, kot ga morda že skrivate v kakšnem skrivnem predalu, daleč proč od radovednih oči, a seveda z drugačno vsebino. Pišite svoje občutke, kaj ste lepega doživeli, pa tudi svoje strahove, pomisleke, občutke jeze... Bolje, da se jezite na listu papirja, kakor pa na glavi svojega bratca ali sestrice. Zapišite vse svoje ideje, ki jih boste lahko uresničili, ko bo konec tega stanja. Ali pa jih bodo morda uresničili šele vaši otroci, vnuki.. in v njihovih očeh boste takrat prav gotovo nadnaravno super dedki in babice. Jaz ga pišem. Morda bomo potem, ko boste videli zapis: VEROUK V ŽUPNIJI ZOPET POTEKA, strnili učene glave in nastane iz vsega zapisanega še kaj zanimivega in lepega. Za vse nas. V zahvalo Bogu in v opomin nam in vsem bodočim rodovom.

Za konec, bodite pogumni, če pa vam je morda kdaj kljub vsemu malo dolg čas, če imate morda kakšno vprašanje, ali pa kar tako, pišite na elektronski naslov župnije: mirko.horvat@rkc.si ali pokličite na številko 051 615 661. Ne skrbite, najprej se vam tako oglasi »župnijski inventar«, katehistinja Olga. Pa tudi za pošto najprej poskrbi. Seveda, z veseljem pa posredujem vsa vaša vprašanja, ideje, predloge tudi gospodu župniku ali gospe Ivanki, če bo to vaša želja.

Na spodnji povezavi pa imate na razpolago tudi nekaj gradiva, ki so ga pripravili na katehetskem uradu, s katerim si lahko dneve popestri in duhovno obogati cela vaša družina. Joj, pa na veroučne naloge in svete maše ne pozabimo. Kako jih pa kaj doživljate sedaj?

Se še oglasim, tudi vi se lahko, no, celo zelo zaželjeno je. Delimo si lepe in spodbudne misli in ostanimo povezani v molitvi, prošnji in zahvali. In ne pozabimo: **NISMO SAMI, JEZUS JE VEDNO Z NAMI, ŠE POSEBEJ V TEH TEŽKIH TRENUTKIH ZA NAS VSE.**

Lep, sončen pozdravček, dragi vero učenci in Starši, vam iz srca želimo: katehet in duhovnik Mirko, animatorka gospa Ivanka in katehistinja Olga.

UPAM, DA NISTE POZABILI NA PRAZNIK STARŠEV ! Pišite, rišite, lepote, skladajte, igrajte, naj bo vsak dan 25. marec, praznik mamic in očkov. Le kaj bi svet in vi brez njih?

Bodite izvirni, bodite lepo in ostanite zdravi in doma.

Pa seveda, na Jezusa ne pozabimo...če je Bog na prvem mestu, je vse na pravem mestu.

Se slišimo... kat. Olga